

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

13. Iesu Præceptor, miserere nostri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

teri, & sibi esse utiles, quia opera eius habent dignitatem ad præmium consequendum, & sunt Deo grata, et si non sunt utilia. In summa, instantiam operū tollit Christus, quoad ipsos operantes; dignitatem & mercedem operum non tollit, quo ad Deum remuneratorem & iustum Iudicem.

13. *Iesu præceptor, miserere nostri.*

Fides amitti potest.

Docent hæc verba, docētque prompta horum obedientia, quum necdum mundati iubente Christo ad sacerdotem irent, ut se mundos ostenderent, præclara fide istos profos imbutos fuisse. Christi opem implorant, Magistri tulō insigniunt, nullum sanitatis signum videntes promissioni credunt, & fidei impulsu (air Caluinus) proficiuntur. Ex cœm tamen illis iuxta fidem suam sanatis, unus tātū regis est dans gloriam Deo. Reliquinouem ex sententia Caluinī fidem amiserunt. Poteſt igitur amitti fides accepta. Relataur hīc Caluinus, quod Spiritu adoptionis adhuc regni non erant, & quod principia tantum & semen aliquod fidei uicerunt. Sed neutra cauillatio eum iuvat. Spiritu adoptionis spiritualiter eos fuisse regenitos, & filios Dei fuisse, dubium non debet; quum Christus corpus sine anima nunquam innauerit, nec sacramentum regenerationis adhuc institutum fuit. Non principium tantum aut semen aliquod fidei, sed magna & fortis fides erat, qua necdum mundati ibant tamen ad sacerdotem, coram quo nisi mundi apparere non debebant: certò credentes se per obedientiam verbo Christi præsticam mundandos.

14. *Itē, ostendite vos sacerdotibus.*

Confessio sacramentalu defenditur.

Ad hunc locum eadem garrit & repetit Caluinus contra confessionem sacramentalem in Ecclesia Catholica, quæ suprà ad Matth. cap. 8. gariuerat. Cui quæ eo loco respondunt, & hīc responderi debent. Vnum tamen hīc additum acerbius Catholicos perstringat, idque mirabili, ut sibi videatur, acumine, sed insigni admodum, ut ostendemus, stupore. Bis (inquit) stulti sunt non reputantes quam turpem infamiam sua confessioni aspergant. Bene scilicet agetur si exta eorum caterua, qui ad sacerdotes profecti fuerint, tantum decima pars ad Christum redeat, reliqui vero omnes impie alienentur. Neque enim obtendere poterunt confessionis sua titula.